ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО
25 ФЕВРУАРИ
ВТОРНИК
1969
ГОД. XXVI
Бр. 24
(2536)

ЦЕНА 2 ст.

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт

ОКРЪЖНА БИБЛИОТЕКА
Велико Търново

В ИМЕТО НА СИЛНА И БЛАГОДЕНСТВУВАЩА БЪЛГАРИЯ

„СОЦИАЛИЗМЪТ СТАНА ЗЛАТЕН ВЕК ЗА РАЗВИТИЕТО НА БЪЛГАРСКАТА ИКОНОМИКА И КУЛТУРА, ЗА ПОДОБРЯВАНЕ БЛАГОСЪСТОЯНИЕТО НА НАРОДА, ЗА БУРНОТО ПРОЦЪФТЯВАНЕ НА НАШАТА РОДИНА“.

Из Възванието към българския народ по случай 25-годишнината на Деветосептемврийската социалистическа революция

За нови победи по пътя на социализма

С голяма радост и въодушевление трудещите се от окръга посрещнаха Възванието към българския народ по случай 25-годишнината на Деветосептемврийската социалистическа революция. Чувство на истинска патриотична гордост изпълва сърцето на всеки труженик. Всяка дума от този документ е реален израз на титаничния труд на работника и кооператора, на труженика на перото, на учения — на целия български народ, сплотен в Отечествения фронт под ръководството на Българската комунистическа партия. Възванието разкрива блестящите плодове на българо-съветската дружба, на интернационализма в действие, светлото ни бъдеще.

Двадесет и пет години са миг в многовековната история на нашия народ, но по мащаба на своите измерения тези години са цяла епоха, цяло столетие. „Социализмът стана златен век за развитието на българската икономика и култура, за подобряване благосъстоянието на народа, за бурното процъфтяване на нашата Родина“. Нима има българско сърце, което да не потрепне от радост пред необоримия език на цифрите:

„За четвърт век националният доход се увеличи пет пъти. Около 30 пъти нарасна промишлената продукция. Сега само за около 10 дни нашата социалистическа промишленост произвежда толкова, колкото е произведено през цялата 1939 година! Някога внасяхме желязо дори за гвоздеи и мотики, а сега произвеждаме за една година близо 1 милион и 500 хиляди тона стомана, над 1 милион тона прокат, близо 200 000 тона олово, мед и цинк. Електроенергията от 266 милиона квтч достигна 15 милиарда и 450 милиона киловатчаса. Два пъти се увеличи общата продукция на селското стопанство. Пет пъти нарасна броят на лекарите и болничните легла, 8 пъти — броят на студентите, 19 пъти — броят на кината, 24 пъти — броят на радиоапаратите. По темпове на икономическото и културното развитие нашата страна зае едно от първите места в света.“

Тайната на това, както някои се изразяват, българско чудо стана възможно на основата на мъдрата и изпитана в живота марксистко-ленинска политика на БКП, на тясното ни сътрудничество със Съветския съюз и страните от социалистическата общност.

„Под ръководството на Централния комитет начело с неговия първи секретар другаря Тодор Живков — се казва във Възванието — Българската комунистическа партия последователно и творчески прилага основните ленински принципи в изграждането на социалистическото общество. Тя умело съчетава общото и особеното в строителството на социализма, националните и интернационалните им тереси на българския народ, дава своя теоретически и практически принос в съкровищницата на марксизма-ленинизма.“

Затова трудещите се от нашия окръг още по-крепко сплотяват своите редици под знамето на Партията. В чест на юбилея на Свободата те разгарят съревнованието за предсрочно изпълнение на петата петилетка. Ясните хоризонти умножават силите им за нови победи по пътя на социализма и комунизма.

Изключителен документ

Възванието към българския народ по случай четвъртвековния юбилей на Деветосептемврийската социалистическа революция е един изключителен документ, който ни прави горди. Социалистическият идеал се превърна в щастлива реалност, земята ни е преобразена, народът ни порасна, силата на социалистическото ни Отечество е неизмеримо уголемена. И всеки по своему е дал нещо за този всеобщ прогрес, и всеки по своему се радва на плодовете на своя труд.

Великотърновският Висш педагогически институт „Братя Кирил и Методий“ е изцяло продукт на Деветосептемврийската революция. Той бързо израсна там, където преди векове е цъфтяла бележита за времето предренесансова книжовност, където духовният потенциал на народа ни се е изявил по един уникален начин.

Юбилейните деветосептемврийски дни в института започнаха отдавна. Възванието подтиква и импулсира многобройния млад и талантлив преподавателски колектив и хилядите студенти за нови дела в науката. Амбицията и на преподаватели, и на студенти е Висшият педагогически институт да се превърне в един от първите университетски центрове на страната ни.

Доц. Димитър ФИЛИПОВ
секретар на Вузовския комитет на БКП

Израз на чувствата на народа

Огромният политически и трудов ентусиазъм, обхванал нашия народ в навечерието на славния юбилей, е ярко потвърждение на правилната политика на БКП, потвърждение на признателността и готовността на трудещите се с още по-голяма енергия да работят за претворяване в живота директивите на Деветия конгрес на БКП.

Израз на тези чувства на народа е Възванието към българския народ по случай 25-годишнината на Деветосептемврийската социалистическа революция, което отекна дълбоко в сърцата ни.

С радост и гордост посрещнаха Възванието и трудещите се от Стражишка община. Работническите колективи са решили твърдо да изпълнят и преизпълнят своите планове. Кооператорите, механизаторите и специалистите в ТКЗС още отсега залагат условия за високи добиви в растениевъдството и продуктивност в животновъдството.

Богати и разнообразни са политическите и културно-масовите мероприятия в общината в дните пред светлия празник. Проведоха се срещи с участници в съпротивата, интересно премина вечерта на кооперatорката. За много неща разказа любителската фотоизложба „25 години народна власт“.

Цоню ИОРДАНОВ
секретар по пропаганда и агитация при Общинския комитет на БКП

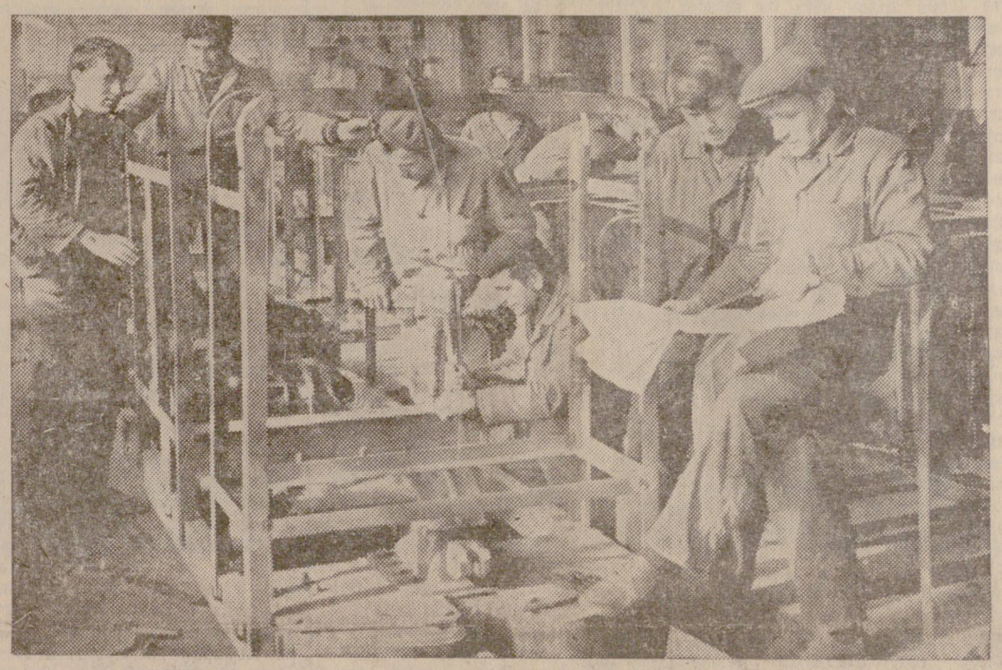

Преди месец бригадата за комунистически труд на Кънчо Иванов от Машиностроителния завод в Павликени започна усвояването на вагонетки за превозване на миньори в рудниците. Сега всички влагат умение в изработването на първите колички. Снимка: Н. КАЧАКОВ

ПОДХРАНВАТ ЕСЕННИЦИТЕ

Най-важната задача, която в момента решават кооператорите и механизаторите от ТКЗС — Карисен, е подхранването на есенниците. От собствен опит те знаят, че колкото по-навреме бъдат подхранени растенията, толкова и резултатите ще бъдат по-добри. Затова всеки ден, преди да е съмнало, кооператори и механизатори от трите села на стопанството вече са на крак. Те бързат докато земята е замръзнала да разхвърлят амониевата селитра.

Досега в стопанството са подхранени 14 924 дка есенници, от които 14 100 — пшеница и 824 — ечемик.

Начело са кооператорите и механизаторите от участък Сломер — 7084 декара. А първенци в отделните участъци по изпълнението на тази задача са механизаторите Владко Божанов и Димитър Ангелов от Сломер, Стефан Колев, Иван Алтънов и Кръстю Миндев от Карисен и Марин Христов от Батак.

Ф. АТАНАСОВ

ПУСКОВИТЕ ОБЕКТИ — В ОПРЕДЕЛЕНИ СРОКОВЕ

ВРЕМЕТО ДА СЕ ОТМЕРВА ДО ЧАСОВЕ И МИНУТИ

Вярата на строителите и монтажниците от Керамичния завод в Овча могила ● Мнението на героя на социалистическия труд Иван Ненов

Едно малко възвишение, няколко пътеки, купища от строителни материали, това са границите между старата керамична фабрика край село Овча могила и новоизграждащия се модерен завод. Подстъпите към него от към селото са трудни... Тоящият се сняг, лепкавата кал, тесният мост над бара създават допълнителни трудности. И въпреки всичко, сутрин и вечер колите от Свищов и други населени места превозват по стотина работника, облечени въвватенки. Тежкотоварни коли изсипват строителни материали, доставят наше родно и вносно оборудване... Февруари е, а на огромния строителен обект е „горещо“.

„Горещо“ беше и през миналия месец, когато снеговалежите и студът прибавяха към съществуващите трудности и още, и още. Но обектът трябва да се предаде за експлоатация в края на първото полугодие, а по-голяма част от хората вярват, че ще могат да го завършат и през април или май. Тази вяра на строителите и монтажниците следва да се поддържа и укрепва. Защото по-голяма част от машините и инсталациите са вече на място. Всеки ден по над 150 души полагат усилия, за да се изравнят с пропуснатите графици. А и много от подобектите, като складът за горивни и смазочни материали, дренажите с изчерпателен кладенец, пътната връзка на завода със стария цех, външният път, административната сграда, гаражът за леки и товарни коли и др., са вече в експлоатация...

В тия ту топли, ту мъгливи и студени дни по всички подобекти се чувства трудов кипеж. Най-горещо е при пещостройците и бетонджиите. Всички бързат да откриват навреме и по-широки фронтове за работа на монтажниците и да предават завършените работи с високо качество. И през най-големите януарски студове тук дневните норми се изпълняваха над сто на сто. В призивите места на съревнованието под шефството на в. „Борба“ са бригадите на Георги Радев, Иван Конов, Боян Михалев и др., които са дали обещание да предадат възложените им работи предсрочно. Бригадирите и редовите строители, орденоносецът Иван Генов и героят на социалистическия труд Иван Ненов са убедени, че имат сили да предадат обекта в определения пусков срок.

Ръководителят на монтажниците Иван Ненов споделя: „Имаме още много и много работа. Тук, освен вносни, ще монтираме и наши, български машини.“ И той ни води, за да ни покаже как на място, по български проекти, се изработват стелажите и други оборудвания, необходими за тунелните пещи... Но ако се цени времето, ако то се отмерва до минути и часове, всичко ще бъде завършено навреме — заключава той.

Времето не бива да бъде пречка, а помощ на строителите. Затова още отсега трябва да се помисли за увеличаване на смените, удължаване на работния ден или увеличаване на хората. Всеки хубав ден и час трябва да се използуват най-ефективно, да се отмерва и цени времето до часове и минути.

М. МАНОЛОВ

Дневни * вести

ГОСТ НА ВЕЛИКО ТЪРНОВО в неделя и понеделник беше заслужилият деятел на изкуствата и председател на Центъра за информация — радио и телевизия във Владивосток, Семьон Владимирович Юрченко, който прояви интерес към културния живот в града и развитието на окръга в годините на народната власт.

ТЪРЖЕСТВЕН МИТИНГ по случай Деня на Съветската армия организираха снощи комсомолците от Средното професионално-техническо училище в с. Камен.

ИЗЛОЖБА НА БАТАЛНАТА ЖИВОПИС е открита в салона на Великотърновската художествена галерия.

„СЪДБИ ЧОВЕШКИ“ — пиеса от актьора в Драматичния театър „Константин Кисимов“ Петър Петров — постави самодейният театрален състав при Дома на Народната армия.

ЛИТЕРАТУРНО ЧЕТЕНЕ организираха в събота в Стражица Общинският комитет на Комсомола и литературната група във Велико Търново.

ПРЕДАВАНЕ НА РАДИО СОФИЯ ЗА ОКРЪГА

На 28 февруари, петък, от 19,03 до 20,30 часа по първа програма на Радио София ще се излъчи предаване за окръга. В него от срещи и разговори с трудещите се, с общественици, с представители на културните институти ще оживее героичното ежедневие през годините на народната власт, ще се разлистят светли страници от миналото, ще се надникне в близкото бъдеще на родния край.

РАЗКАЗВАМЕ ЗА ОБЩИНА БУИНОВЦИ

ЖАЛОНИ НА ИЗМИНАТИЯ ПЪТ

Началото се губи някъде далече назад. В ония години, когато мъката от вечния спътник — недоимъка, от това „Хайде на румяня“ и дългите, предълги гурбетлъци по Влашко е задавяла корави балканджии от Тодювци и Мийковци, от Илаков рът и Дрента, от Драгановци и Нешевци, от Велковци и Лазарци... от всичките 58 махалички на сегашната община Буйновци.

Там някъде е началото... В годините, когато непокорството все още не означавало бунт и правдата е била това, което каже кметът...

... От тежки по-тежки минавали годините. Тегобата растяла — от Балкана по-голяма — и краят не се виждал.

... 1903. В малката махала Велковци се създава партийна група. Стоян Островърхов от Долни Танчовци, учил за поп, но недоучил, станал учител там и започнал да учи балканджиите не само на четмо и писмо, а и на социализъм. Често прескачал до Елена, донасял малки книжчици, които загрубелите пръсти на селяните до късно в мрака прелиствали, а той им обяснявал, напътствувал ги... Макар и откъснати от широкия свят, жадните за знания велковчани подирили храна за будния си балканджийски дух и няколко години след идването на Островърхов основали читалище.

... 1920. И досега я помнят в този край. Свирели Димитър и Петко Стайкови, после подлагали калпаците и казвали: „Това хоро беше за Русия“. Хората развързвали изтънелите кесии и пущали сиромашкия сиромах — мужиците в Поволжието гладували, а балканджиите знаели какво е глад.

... 1921. И след войната халът на балканджиите си останал един и същ. И те търсели Никола Йорданов, тогавашен секретар на партийната организация, и другарите му, защото вече смътно разбирали, че само една партия е способна да промени нещо — комунистическата.

И в изборите за общински съветници наред със земеделците в Илаков рът били избрани и трима комунисти.

... Ехото от въстанието през 1923 година и събитията през 1925 година достигнали и до този затънтен край. Работата на партийната организация позаглъхнала.

... Иван Аврамов от махала Лазарци бил арестуван и съден за криминални деяния. В Пловдивския затвор, където лежал заедно с Тодор Павлов, Христо Михайлов и други видни комунисти, после в затворите в Кърджали и Пазарджик той научил и проумял много неща. Станал и член на Партията.

... 1933. С излизането на Иван Аврамов от затвора партийната работа се съживила. В къщата му започнали да се събират двадесетина души, между които Петко Стайков, Илия Илиев, Илия Петров и други. На тези събирания идвали и еленските комунисти Стоян Неювски и Йордан Чукански. Но превратът от 19 май 1934 година парализирал партийната работа за дълго време.

(Следва на 4 стр.)

Буйновци. Вляво — сградата на здравната служба, а вдясно — горското стопанство.

В защита на европейския мир и сигурност

Взетите от Германската демократична република мерки в отговор на провокационното решение на бонските власти да проведат в Западен Берлин заседание на Федералното събрание и избори за президент на ГФР бяха преценени от обществеността и печата на много страни, включително и от съюзниците на Западна Германия в НАТО, като естествена и неизбежна реакция на наглата стъпка на Бон.

Обаче някои на Запад използуват предприетите от ГДР мерки като предлог за груби спекулации и нагла клевета срещу социалистическата германска държава.

ГДР води последователна миролюбива политика в продължение на всичките години на своето съществуване. Тя доказа, че нормализирането на положението в Европа и отслабването то на международното напрежение и разоръжаването са не само нейна висша цел, но и непосредствена практическа задача. За решаването на тази задача социалистическата германска държава прилага всички свои усилия и сега. Предприетите мерки във връзка с намерението на Бон да проведе в Западен Берлин избори за президент на ГФР ни най-малко не противоречат на общия миролюбив курс на ГДР.

Всъщност какво означава намерението на бонските власти? Нищо друго освен нова проява на опасната реваншистка тенденция в политиката на Бон, насочена към ревизиране на територриалното статукво, установено в резултат на Втората световна война, на противоречещото на международните договори въвличане на Западен Берлин към западногерманската държава. Като противодействува на това намерение на Бон, правителството на ГДР в същото време защищава мира и сигурността в Европа.

И наистина защо Бон все пак определи Западен Берлин, за да провежда избори за президент, когато дори съюзниците му в НАТО препоръчаха да не прави това.

Не бива, разбира се, да се мисли сериозно, че западногерманските политици дотолкова са се откъснали от реалната почва, че са повярвали във възможността Западен Берлин да се превърне в земя на Федералната република, щом на Шпрее бъдат проведени още един път избори за президент на ГФР. Съвсем ясно е, че нито у Кизингер, нито у Брандт, нито дори у Щраус биха могли да съществуват такива надежди.

Обаче в Бон не са се и съмнявали, че тази демонстративна и нагла акция ще усложни положението в центъра на Европа и ще увеличи международното напрежение изобщо. Тъкмо това и желаеха и умишлено предприеха провокацията, без да се съобразяват с призивите за въздържаност от страна на някои западни държави и с твърде енергичните протести на широките кръгове от обществеността в самата Западна Германия.

Да се налива масло в огъня, да не заглъхне „студената война“, да се забави, а ако се отдаде и въобще да се изключи практическото осъществяване на призива за преминаване от ера на конфликти към ера на преговори — тази е, както се вижда, главната цел на Бон.

Като отразява настроенията на обществеността на ГФР, западногерманският в. „Нойе рейн пайтунг“ призовава „по-внимателно да се прецени какъв смисъл имат сега демонстрациите за избори на президент в Западен Берлин“.

Този призив е уместно да бъде отправен и към лидерите на някои западни държави. Когато решението за провеждане на избори в Западен Берлин беше взето на Рейн, западните държави сметнаха за необходимо да се съгласят с него, а това фактически означава, че те поддържат тази авантюра.

Такава подкрепа при създалите обстоятелства изглежда и насроченото посещение в Западен Берлин на президента на САЩ Никсън. Неговото пребиваване там няколко дни преди белязаните от Бон незаконни избори едва ли може да се нарече уместно. Така мислят и мнозина американци. Бонският кореспондент на „Ню Йорк таймс“ Дейвид Биндър пише, че като предприема посещение в Западен Берлин в края на февруари президентът на САЩ дава повод да се смята, че „той залага своя престиж в подкрепа на ГФР“ и че се е „въвлякъл в ненужна конфронтация със съветското ръководство“.

Съветският съюз смята за основателни и напълно законни мерките, предприети от правителството на ГДР с цел да се защити от провокационните действия на западногерманските реваншисти и ги поддържа.

М. КРИЛОВ
Агенция „НОВОСТИ“

ЕДИННИ И СПЛОТЕНИ ОКОЛО ПАРТИЯТА

Под знака на Юлския пленум и 25-годишния юбилей на свободата ★ Велико Търново — модерен промишлен град ★ Необикновени темпове на икономическо развитие ★ Вярност към идеите на марксизма-ленинизма и дружбата със Съветския съюз

Стремежът на Градския комитет да обхване в подробности целокупния и разнолик живот на Велико-търновската партийна организация доведе до един твърде дълъг доклад, който донякъде измори делегатите. Но това имаше свое оправдание. Трудно можеше да се спази положителната максима „с малко думи — богат смисъл", когато трябваше да се обхване един динамичен, изпъстрен с ярки събития период от две години. През това време комунистите и трудещите се в града решиха толкова много и важни задачи, които не могат да не извикат гордост и възхищение у всеки, който се докосне до фактите. Като започна своето обновление от първите дни на Девети септември 1944 година, Велико Търново доби напълно облик на модерен социалистически град с над 50 000 жители, 22 държавни и 6 кооперативни промишлени предприятия, над 20 просветни и културни институти. Неговата привлекателност като исторически, културен и туристически град доби още по-голяма стойност в процеса на успешното изпълнение на Постановлението на Министерския съвет и Възванието на Общонародния комитет.

Във Велико Търново се създадоха и укрепват такива нови перспективни отрасли, като машиностроенето, дървообработването, химическата, радиоелектронната и каучуковата промишленост. За три години (1965—1968 г.) основните производствени фондове се увеличиха с над 7 500 000 лева, а обемът на общата продукция с повече от 45 000 000 лева. Четиригодишното пробно прилагане на новата система на ръководство на народното стопанство показа убедително положителни резултати. Увеличиха се темповете на производство. Докато през Четвъртата петилетка средногодишният темп е 12 на сто, то през изминалите три години на Петата петилетка промишленото производство расте с 18 на сто. Дори през трудната 1968 година промишлеността в града е произвела продукция за 3 019 000 лева повече от 1967 година. Увеличават се и темповете на натрупване.

Тези генерални въпроси не биха могли да намерят своето положително решение, ако на Градския комитет, на партийните и стопанските ръководители в града липсваше умение на научен анализ на социалните процеси, ако не долавяха вярно потребностите и тенденциите на развитие. Затова конференцията оцени по достойнство усилията за разпространяване на челния опит и издигане ролята на първенците, вярно насочване и ръководене на движението за комунистически труд, подтикване творческата активност на работниците и специалистите, намираща изява в рационализаторската [illegible]. Посочи се особеното значение на прогнозите, които предприятията разработиха за разрешаване на основните въпроси на техническия прогрес, намерили най-ярко въплощение в усвояването на редица нови производи и реконструкцията и разширяването на съществуващите мощности. В града сега няма предприятие, което да не се разширява или да не е готово за разширение. От друга страна основателни бяха упреците към такива големи и решаващи предприятия в града, като Радиозавода, ДИП „В. Мавриков", „Първи май", „Балкан", ДЗЗ „Д. Благоев", чиито производствени резултати по редица икономически показатели — обща продукция, печалба и качества — не отговарят на възможностите и изискванията. И макар представители на някои от тези предприятия да се опитаха да обяснят причините за неблагополучията, ясно бе, че е изпуснат научният подход в работата, липсвал е контролът при изпълнението на задачите, взискателността към комунистите е била принизена. Безспорно, вторият етап от внедряването на мероприятията от комплексните изследвания и критичния анализ, който вече започна, трябва на всяка цена да се съпътствува с непосредствен системен контрол не само от партийните бюра и заводските партийни комитети, но преди всичко и най-вече от Градския комитет на Партията.

Вторият голям въпрос, на който докладът постави ударение и много от делегатите допълниха, бе идеологическата работа. Всички бяха единодушни колко актуално значение има сега, при наличието на активна идеологическа диверсия, страстното и убедителното разпространение и изучаване великите идеи на марксизма-ленинизма. Отчете се, че има решителна крачка в подобряване на организацията, разнообразяване на формите, дисциплините и повишаване идейно-теоретическото ниво на партийната учебна година. Положително е, че като основна форма в градската организация се утвърждават теоретическите семинари и групите за самообразование, все повече налага своя авторитет вечерният партиен университет за повишаване на марксистко-ленинската подготовка на отговорни партийни и стопански ръководители. Изменения настъпиха и в масово-политическата работа. Вечерите на въпроси и отговори, откритите партийни събрания, теоретичните конференции намират все по-голямо приложение в работата на партийните организации. Сложното и динамично международно положение все по-често извиква на трибуните в града видни партийни и държавни ръководители. Но с основание бе поставен въпросът: какъв да бъде критерият за ефективността на идеологическата работа, на който конференцията намери един сполучлив отговор — поведението на хората. Не без гордост изказалите се потвърдиха колко тясно комунисти и трудещи се в града са сплотени около Окръжния и Централния комитет на Партията, колко много сили и жар влагат в изпълнение на онези кардинални въпроси, начертани от Деветия конгрес и Юлския пленум на Партията, които изведоха и извеждат нашата страна все по-напред сред братските социалистически страни и напредналите капиталистически държави.

С голямо внимание делегатите и гостите изслушаха обширно то слово на кандидат-члена на ЦК и секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов. Той анализира работата на Градската партийна организация в изграждане икономическия облик на града, като посочи онези динамични темпове на развитие, които можаха и могат да се проявят само в условията на социалистическия строй. Същевременно той обърна внимание върху някои съществени моменти от работата на промишлените предприятия в строителството и транспорта, които задържат пълното и най-ефективно използуване на основните фондове, модернизацията на производството и повишаване качеството на продукцията. Изхождайки от новите задачи за научно ръководство на обществото, поставени от Юлския пленум на Партията, другарят Стоянов говори обстойно за нуждата от задълбочена и ефикасна идеологическа работа сред комунистите и всички трудещи се в града.

Гост на конференцията бе завеждащ отдел „Пропаганда и агитация" на Централния комитет на БКП Крум Василев. Две са събитията, каза той, които дадоха ярък отпечатък върху работата на вашата конференция — Юлският пленум и 25-годишният юбилей на свободата. Това прави чест на всички комунисти от градската партийна организация. Деветият септември е величава историческа дата в живота и съществуването на нашия народ. Как можем да обясним например, че промишлената продукция във вашия град непосредствено преди Деветия септември 1944 г. е била за 2 000 000 лева, а през 1968 година достигна над 145 000 000 лева. Това са невероятни, гигантски темпове. И веднага изниква въпросът: кои са причините за тези необикновени успехи? Те са две — вярност към марксизма-ленинизма и вярност към дружбата със Съветския съюз. А Юлският пленум по дух, величина и дълбочина на решенията се родее с Априлския пленум. Затова вярно подходи конференцията, като подчини всички свои задачи и замисли на тези две събития. Другарят Василев пожела в чест на 80-годишнината от основаването на партийната организация във Велико Търново, която ще съвпадне със следваща конференция, комунистите и всички трудещи се да се явят с още по-големи успехи.

Петранка ДИМИТРОВА

СДРУЖЕНИТЕ ЗЕМЕДЕЛЦИ СЕ ОТЧИТАТ

В ЕЛЕНА

Тези дни се проведе отчетно-изборната конференция на Общинската земеделска дружба в гр. Елена. На конференцията присъствуваха и другарите Марин Митрев, член на УС на БЗНС и член на бюрото на Окръжната земеделска дружба, Стоян Буюклиев, първи секретар на ГК на БКП, Христо Недялков, председател на ГНС и Анка Кисьова, секретар на ГК на Отечествения фронт. С особено голяма сила бе подчертан в доклада, изнесен от председателя на ръководството Недялко Топалов, приносът на сдружените земеделци-бригадири за изпълнението на плана на ДЗС. В изказванията си делегатите подчертаха своята готовност и решимост за изпълнение решенията на Юлския пленум. Делегатите бяха поздравени топло и сърдечно от др. Стоян Буюклиев.

Конференцията единодушно прие решения за мобилизиране силите на сдружените земеделци за достойно посрещане на 25-та годишнина на социалистическата революция в България.

К. ВАСИЛЕВ

В ДОЛНА ОРЯХОВИЦА

Годишната конференция на Общинската земеделска дружба в село Долна Оряховица мина под лозунга: „В чест на юбилейната годишнина всеки сдружен земеделец — борец за високи добиви". В доклада, прочетен от председателя на Общинското ръководство на БЗНС Христо Джипов, се отчете, че сдружените земеделци от общината имат заслужен дял в борбата за изпълнение плана в кооперативното стопанство.

На конференцията птицевъдката Иванка Аврамова и овцевъдът Генчо Илиев Каражиев поеха лични обещания за преизпълнение на плана за 1969 г.

Ив. ХАДЖИИВАНОВ

ЗАСЛУЖЕНА ПОЧИТ КЪМ МАЙКАТА

Спокойно и радостно живее на старини Мина Прокопиева от гр. Свищов, отгледала и възпитала 9 деца — шест момичета и три момчета. Тя е оградена от вниманието и грижите на своята челяд и се радва на 9 внука и 5 правнука.

В нейното голямо и сговорно семейство награждаването й с орден „Майчина слава" беше посрещнато като голям празник.

Н. МИЛЧЕВ

ВЕЧЕРИ НА ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ

Вечерите на въпроси и отговори, на които специалисти в различни области отговарят на непосредствено зададените въпроси, се посрещат с голям интерес от населението.

Повечето от отечественофронтовските комитети са вече организатори на такива вечери. В Горна Студена над 250 души ваеха места в салона на народното читалище и с интерес слушаха разглежданите въпроси. Така беше и в селата Ялово, Сухиндол, Големани, Килифарево, Плаково, Мерданя, Караисен. Преди няколко дни например в Килифарево отново бе ше организирана такава вечер и хората бяха запознати с новите проблеми на международния живот. Подготвени лектори и специалисти в последно време посетиха и Българско Сливово, балканското село Костел. Хората с интерес изслушаха компетентните разяснения на своите въпроси.

Д. АТАНАСОВ

ВЪЗВЪРНАТО ДОВЕРИЕ

Преди неговите съселяни не говореха хубави работи за него. Не можеше иначе. Нали напусна гимназията. А като започна работа постоянно сменяше работните си места.

Сега горнолипничани уважават Димитър Стефанов. Вече години на работи във фурната на селото и с работата си доказва своята обич към труда. Той и неговите колеги Симеон Банов, Пена Симеонова, Христия Славова, Слави Павлов доставят най-необходимото — хляба. По 1500—2000 хляба замесват тех ните неуморими ръце за едно денонощие.

— Работливо момче — казват за Митко и колегите му.

Димитър още не е влязъл в казармата.. Той е седемнадесет годишен, но това не му пречи да се справя с работата си като истински мъж. В същото време учи задочно в гимназия и усвоява професията на майстор-хлебар в Полски Сеновец, занимава се със спорт и взема най-активно участие в комсомолския живот на село.

Един младеж, почувствувал топлата ръка на Комсомола, е възвърнал с труда и добрите си постъпки доверието на своите съселяни.

Пенчо НЕНОВ
Евтим КАЛИНОВ

ИЗ ОКРЪЖНАТА ИЗЛОЖБА НА САМОДЕЙЦИТЕ — ХУДОЖНИЦИ

„Момиче"

Пенка МУТАФЧИЕВА
Горна Оряховица

ПИОНЕРСКИ СИГНАЛ

КЪДЕ ДА ОТИДЕМ?

Велико Търново е културен център. Той се посещава от много наши и чуждестранни туристи. Това е интерес към нашето богато историческо минало и героично настояще. . .

Хубави са перспективите на родния град, който ще стане още по-плененителен! Но не за това искаме да споделим мисли, а за нещо, което е наша немалка тревога. Къде, в кой клуб, на кое място сега могат да се съберат пионерите?

Ето един случай, който накърни чувството ни и ни унижи. Беше съботен ден. Няколко ученици от нашия клас отидохме в залата за шах на Профсъюзния дом. Имахме неотложна работа. Но. . . персоналът ни заяви, че в тази зала се плаща и няма място за нас. Бяхме принудени да напуснем „платената" зала, макар да беше празна.

Къде да отидем?

Поля Стоянова, Нели Димитрова, Мариана Стефанова, Данчо Цветков, Елка Борисова, Албена Николова, Ваня Димитрова — ученици от VI „а" клас на у-ще „Н. Й. Вапцаров" — Велико Търново

ВИСОК ЕНТУСИАЗЪМ, ДЕЛОВО И ТРЕЗВО ОБСЪЖДАНЕ НА ПРОБЛЕМИТЕ

Конференцията на градската партийна организация в Горна Оряховица — манифестация на единство и сплотеност ★ Непознати темпове на развитие ★ За юбилея на свободата—достойни дела ★ Промени в Градския комитет

Най-характерното в работата на отчетно-изборната конференция на горнооряховската партийна организация, която се състоя на 19 февруари, се изразяваше в неутолимия стремеж на комунистите да продължат широко настъпление за претворяване в дела решенията на Деветия партиен конгрес.

Високият ентусиазъм, деловото и трезво обсъждане на задачите, поставени от Юлския пленум на ЦК на Партията — за повишаване на научното ръководство на политическия, обществения и културния живот, за ускоряване на техническия прогрес и интензификацията на икономиката — се проявяваше в отчетния доклад, в изказванията на делегатите. Основа на този ентусиазъм са за бележителните успехи, постигнати от работническа Горна Оряховица под ръководството на градската партийна организация. Той се подкрепяваше и от десетките телеграми, изпратени от трудовите колективи до конференцията, които изразяваха готовността си да следват комунистите в осигуряване на всестранен разцвет на града.

Във всичко това имаше една празничност, чувстваше се единство и сплотеност, една непреклонна решимост устремно да се върви напред. Тази атмосфера властвуваше още от самото начало, когато прозвучаха звуците на химните на Народна република България и на Съветския съюз, изпълнени от духовата музика на ВНВУ „Васил Левски" и по сет не, когато утрешната смяна — димитровските пионери и чавдарчета, произнасяше вълнуващи слова: „Партийо, грижовна майчице, победен лъч от твоето слънце искам да бъда. . ." и накрая, когато всички запяха „Дружба песен" и „Интернационалът".

Така и следваше да бъде. Горнооряховската партийна организация е едно от важните звена на окръжната партийна организация. Тук работническата класа е най-многобройна. Градът е център на бързо развиващо се машиностроене, на железопътния и автомобилния транспорт. През последните години промишлеността се развива с високи темпове, подобря ва се отрасловата структура. Само през последните две години основните фондове в промишлеността на града нараснаха с над 8 милиона лева. Създадени бяха специализирано металообработващо предприятие „Киро Конаров" и Фуражен завод. Почнаха разширение и реконструкции на керамичния завод „Мизия", на завода за горивна техника „Металургия", на ДИП „Рекорд". Всички промишлени предприятия изпълниха годишните си производствени планове.

На значителни успехи се радват и колективите от жп транспорт — Дизелово депо, Еллепо, Енергосекция, III елсекция. Обемът на извършените превози с нова тяга достигна 90.5 на сто.

От високата трибуна делегатите разказаха за големите дела, които отделните колективи са се заели да осъществят в чест на идващия знаменит ден — 25-годишния юбилей на свободата. Главният директор на Държавни захарни заводи Димитър Драганов посочи, че през юбилейната година техният колектив ще произведе продукция за 14 милиона лева повече в сравнение с миналата година, че ще влязат в строя три нови цеха — цех за нестандартно оборудване и резервни части, който по същество е машиностроителен завод, литопечатна база и цех за сух лед. Никола Митев, представител на младия енергичен колектив от Електротелферния завод, посочи, че са произвели верижен телфер на световно равнище и сега изпълняват значително по-висока производствена програма. За преустройството и модернизацията на керамичния завод „Мизия" говори неговият директор Генчо Ковачев. Нови стотици хиляди тухли, цигли, керемиди, теракотни и облицовъчни плочки ще произведе колективът над плана и то при отлично качество, за честта на заводската марка, спечелила си добро име. За смелите дръзновения на трудовите хора и за подготовката за преминаване към 5-дневна работна седмица говориха и Сотир Чимов, партиен секретар при ЗГТ „Металургия", Иван Зидарски, директор на ДИП „Рекорд", Димитър Николов, директор на ДАП, Димитър Гандуров, началник на Дизелово локомотивно депо и други.

Как ще изглежда в най-близките години социалистическият град Горна Оряховица, разказа Цанко Ненов, председател на изпълкома на Градския народен съвет. Центърът на града вече се оформя от широкоформатно кино, модерен хотел-ресторант, сграда на пощенска станция. Предстои строежът на административна сграда на ГНС, сграда на Градския комитет на Партията, Комсомола и профсъюзите. Ще бъдат издигнати и младежки дом, спортна зала с 2000 места, жилищни домове, детски ясли и училища.

Конференцията отдели съществено внимание и на въпросите на марксистко-ленинската теория, на идеологическите въпроси. На тях посветиха изказванията си Дончо Адалов, завеждащ градския партиен кабинет на обществени начала, Йордан Димитров, председател на Градския съвет за изкуство и култура, Петко Бижев, партиен секретар при ГНС и други. Сийка Денева говори за многостранната политическа работа, която се върши сред търговските работници. Тя спомена интересни форми при организирането на семейните и производствените обреди, говори за срещите с бивши партизани, ятаци и политзатворници, за вечери на партийната лирика.

Успехите не главозамайват комунистите. Затова не бяха отминати и недостатъците. Те бяха поставени на сериозно и задълбочено обсъждане. Изрази но бе недоволство от всичко онова, което пречи на прогреса. Колективният ум посочи как да се воюва срещу застоя, срещу рутината и шаблона. Предложените решения, които ще служат за ръководство в работата на градската партийна организация през следващия период, бяха допълнени и приети от делегатите.

В работата на конференцията участвуваха и другарят Йордан Костов, член на ЦК и първи секретар на Окръжния комитет на Партията и другарят Стоян Абаджиев, член на Бюрото на Централната контролно-ревизионна комисия на БКП. Другарят Костов приветствува от името на Окръжния комитет на Партията и от свое име делегатите на конференцията и чрез тях всички комунисти и трудещи се от града и им пожела нови победи в борбата за по-нататъшното изпълнение решенията на Деветия партиен конгрес и Юлския пленум на Централния комитет, нови успехи във всестранното развитие и процъфтяване на Горна Оряховица, за достойно посрещане на четвъртвековния юбилей на нашата социалистическа революция.

Говорейки за периода след Деветия партиен конгрес досега, другарят Костов каза, че това е период на творчески кипеж и подем в дейността на цялата Партия, от нейния Централен комитет до първичните партийни организации.

След обстойния анализ на политическата и стопанската дейност на градската организация, първият секретар на Окръжния комитет на Партията посочи най-важните моменти, на които следва да се обърне внимание в настоящия етап на развитие от партийните, стопанските, профсъюзните и комсомолските организации.

Делегатите единодушно гласуваха поздравителна телеграма до ЦК на БКП и до отчетно-изборната конференция на градската партийна организация във Велико Търново.

Конференцията избра нов Градски комитет от 47 члена, 9 кандидат-члена и ревизионна комисия. За първи секретар бе избран Георги Попов, а за секретари Димитър Димитров и Стоян Кочев. Досегашният първи секретар Иван Дончев преминава на работа в Окръжния комитет на Партията.

Ил. МАНЕВ

ПРИЯТЕЛ И СЪРАТНИК НА ЛЕНИН

100 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА Н. К. КРУПСКАЯ

Тази година се навършват 100 години от рождението на Надежда Константинов на Крупская. Повече от 30 години тя е вървяла редом с великия вожд на Комунистическата партия на Съветския съюз Владимир Илич Ленин.

Крупская е родена на 14 (26) февруари 1869 г. в Петербург. Баща й Константин Игнатиевич Крупский (1838—1883 година)—випускник на Петербургската военно-юридическа академия, принадлежал към най-прогресивните, демократично настроени кръгове на руските офицери. Майката — Елизавета Василиевна (1842—1915 г.) е завършила Петербургския Павловски институт.

Родителите обръщали голямо внимание на възпитанието на единствената си дъщеря. След смъртта на бащата майката станала спътница на Надежда Константиновна до края на живота си.

Трудовият живот на Н. К. Крупская започнал рано, още през гимназиалните години. В 1883 година, след смъртта на бащата, Надежда Константинов на започнала да се занимава с преписване на ръкописи, да преподава частни уроци. След завършване на гимназията работила като домашен учител, преподавала в професионална женска школа.

От началото на 1890 година Надежда Константиновна вече участвува в работата на марксистките кръжоци на петербургските студенти-технолози.

Намирайки в ученията на Маркс отговор на вълнуващите я въпроси, 20-годишната Надежда Крупская станала пропагандатор на това учение и започнала да преподава във вечерното неделно училище („Смоленски класове") на работниците от покрайнините на Петербург.

Първата среща на Крупская с Владимир Илич станала през февруари 1894 година на събрание на марксистите, състояло се в квартирата на Р. Е. Класон. Общите интереси и съвместната борба ги сближили, те се срещали често.

В. И. Ленин станал признат ръководител на петербургските марксисти. Надежда Константиновна била дейна участничка в организирания от Ленин „Петербургски съюз за борба за освобождение на работническата класа".

През април 1895 година се състояло съвещание на ленинската група с участието на Н. К. Крупская, М. А. Силвин, А. А. Якубова, П. К. Запорожец. На съвещанието бил поставен въпросът за разгръщане на масова политическа агитация. Във връзка с предстоящото отпътуване на Ленин в чужбина било решено да се определи „наследник", на когото да се предадат всички връзки. „Понеже бях „най-чистият" човек", бе решено аз да бъда „наследницата" — си спомня по-късно Надежда Константиновна.

(Следва на 4 стр.)

В КОМПЛЕКСНИТЕ МЕХАНИЗИРАНИ ЕДИНИЦИ — ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТ НА СВЕТОВНО РАВНИЩЕ

Бригадите за комплексна механизация вече се налагат като основна производствена единица в ТКЗС, способна да внедрява промишлените методи в селскостопанското производство.

Данните за произвежданата продукция от основните култури в ТКЗС — Ресен, Обединение и Морава сочат значително снижение на разхода на труд за 100 кг продукция, изразен в човекочасове. А това показва, че при пълноценно използуване на наличната техника могат да се постигнат показатели, доближаващи се до световното равнище. В ТКЗС — Ресен е постигнато производство на 100 кг пшеница за 1,4 човекочаса. През 1967 година в сравнение с 1963 г. стопанството е снижило разхода на труд за 100 кг близо 2,5 пъти. В ТКЗС — Обединение 100 кг царевица през 1967 г. е произведена за 3,9 човекочаса, а в Ресен — за 3,8. Същата година 100 кг захарно цвекло в с. Ресен е получено за 1,9 човекочаса, а в Морава за 1,3. В това време ТКЗС — Павликени влага за производството на 100 кг пшеница около 2 пъти повече труд от Ресен. Подобно е положението с производството на царевица и захарно цвекло.

Отделни бригади и звена за комплексна механизация в нашия и други окръзи имат далеч по-добри от тия резултати. Героят на социалистическия труд Тодор Колев от Обединение произведе 100 кг царевица за 16 минути. А това се доближава до постижението на героя на социалистическия труд от Съветския съюз Владимир Первицки. Бригадата на Мирон Брезоев, герой на социалистическия труд от ТКЗС — Брегово, Видинско, постигна производството на 100 кг царевица за 23,04 минути, слънчоглед — за 71,20, пшеница — 61,40 и ечемик — 59,40 минути. Това са постижения, съперничещи с най-добрите, получени в другите страни.

Посочените резултати не са достигнати случайно. Те са плод на правилната организация на труда.

Техниката, с която разполагат всички стопанства, е почти еднаква. Но получаваните резултати са различни. Някъде — ниски и неубедителни. И това може да се обясни не с друго, а с липсата на научно обоснована организация на работа. Организация, която не предвижда най-ефективното използуване на машините и земята, приложение то на най-новите и съвременни технологии, новите сортове и пр.

За непрекъснатия ръст на производителността на труда и получаване все по-евтина селскостопанска продукция във всяко стопанство има големи резерви. Агрегатирането на трактор ДТ-54 например със сцепка от 3 редосеялки, каквато практика съществува в ТКЗС — Обединение, увеличава производителността от 2 до 2,5 пъти. Ако внасянето на хербициди става едновременно със сеитбата на царевицата, както това се извършва в редица стопанства, отпада необходимостта от самостоятелно пръскане.

Агрегатирането на царевичните комбайни ККХ-3 с трактор ДТ-54, особено на наклонени и влажни терени, може да доведе до увеличаване на производителността с 20—25 на сто и повече. Използуването на машините за белене на царевични кочани ЧФ-1 може да освободи десетки кооператори, които да извършват други видове работи.

Проучванията показват, че за прибирането на 1 декар царевица с ККХ-3 се изразходват 0,670 човекодни, докато със СК-4 разходите се свеждат на 0,145 човекодни или около четири и половина пъти по-малко. При поставянето на елеватори към комбайните значително се улеснява прибирането на стеблената маса, която се събира в прикачено към комбайна ремарке.

За пълното наготвяване на зърнокомбайните при прибирането на царевицата за зърно от голямо значение е да се осигурят и необходимите по брой и капацитет сушилни.

При предсеитбената подготовка на почвата с фрезите ФН-1 за тракторите „Беларус" могат напълно да отпаднат всички други обработки, поради доброто качество, което се постига с тях. Колесните трактори работят с по едно ремарке при обслужването на царевичните и силажните комбайни, което намалява натоварването на тракторите и комбайните, поради големите престои. Един трактор „Беларус" може да обслужва 2—3 ремаркета.

Горните и редица още въпроси, ако намерят правилно решение във всички стопанства, сериозно биха спомогнали за увеличаване производителността на труда. Биха довели до намаление себестойността на продукцията и увеличаване ефективността на отглежданите култури. Сега при изработване на технологическите карти трябва да се предвидят такива мероприятия в тях, които да гарантират висока производителност на труда.

Повелята сега е да произвеждаме повече по-евтина селскостопанска продукция на световно равнище и няма съмнение, че механизаторите в чест на юбилейната 25-годишнина на социалистическата революция у нас ще изпълнят поставената задача.

Стефан РИЗОВ
Стоян МИНЧЕВ

ДОБРО НАЧАЛО

След успешното приключване на основния ремонт в двата цеха, които са на територията на Горна Оряховица, ДКЗ „Мизия" започна производството на керамични изделия за 1969 година. През текущата година следва да бъдат произведени 81 милиона тухли и 31 милиона керемиди, 5400 тона огнеупорни изделия, 5000 тона киселиноупор и 2 000 000 теракотни и фасадно-облицовъчни плочки.

Затова още в първия ден след ремонта на машините, цех № 1 и цех № 2 започнаха работата с ускорен ритъм. Само за няколко дена от рингвите пещи излязоха 800 000 тухли и 350 000 керемиди.

А. ГЕЦОВ

справочник

ТЕЛЕВИЗИЯ

ВТОРНИК — 25. II.

18.00 — Новини; 18.10 — Курс по френски език — седми урок; 18.30 — За младежта: „Изпепелите цивилизации" — филм; 19.00 — „Антифашистки епизоди" — филм; 19.25 — „Стихове от Маркс и Енгелс и стихове за тях" — поетичен рецитал; 19.45 — Реклами; 19.50 — Лека нощ, деца! 20.00 — По света и у нас; Около 20.30 — Пети национален преглед на държавните симфонични оркестри — концерт на ДСО — Бургас; 21.00 — „25 години българско социалистическо киноизкуство" — второ предаване; Накрая — Новини.

СРЯДА — 26. II.

9.15 — В помощ на политическите занятия с войниците: „Социалистическото преустройство на селското стопанство" — беседа; 10.00 — „Героичен път" — лекция по история на БКП (повторение); 11.00 — Ученици, предаваме за вас!; 17.15 — Ученици предаваме за вас! (повторение); 18.15 — Новини; 18.25 — „Знаме на партията" — съветски документален филм; 18.45 — „Благодаря ви, цигулки" — филм за творчеството на филхармония „Пионер" в Бразилия; 19.15 — Пъстър киносвят; 19.55 — Пети национален преглед на държавните симфонични оркестри — концерт на ДСО в Русе; Около 20.30 — По света и у нас; 20.50 — Политически коментар; 21.00 — „Зеленото чудовище" — игрален филм на ГДР, трета серия; 22.25 — Новини; 22.30 — Интервизия: Световно първенство по хокей на лед: Унгария — България.

Строително промишлено предприятие
— Горна Оряховица
ТЪРСИ

да назначи двама технически ръководители на обекти II категория по строително монтажните работи.

Справка: „Личен състав", тел. 54—07.

3—1

ЗАВОД „ОРГТЕХНИКА"
— гр. СИЛИСТРА

Телефони: 28—87 — директор, 29—91 — „Пласмент", телекс — 023586

уведомява всички свои клиенти, че от 1. I. 1969 година отново извършва реализацията на следните изделия:

1. Стелажи библиотечни тръбни за книги, вестници и списания.
2. Шкафове метални за документация, двукрили и еднокрили със секретно заключване.
3. Шкаф метален за висящи папки, четириетажен.
4. Каса за ценности, секретно заключване.
5. Шкафове метални за облекло.
6. Столове въртящи.
7. Писалища за ръководител, за секретар, за машинопис и оперативен служител.
8. Маси заседателни.
9. Шкафове канцеларски двукрили и еднокрили.

Молим, клиентите да имат предвид, че продажбата ще става франко склада на завод „Оргтехника" — Силистра, а не чрез ДИП „Канцеларски машини".

2—1

За високи добиви

От няколко дни механизаторите от трите комплексни бригади в ТКЗС — Овча могила подхранват усилено есенните посеви, като внасят по 10—12 кг амониева селитра на декар. В резултат на добре изградената организация на работа вече са подхранени около 10 000 дка, от които над 8500 пшеница.

В прилагането на това важно мероприятия в борбата за високи добиви начело е третата комплексна бригада от участък Червена, с ръководител Ради Витанов. Тук е организирана денонощна работа, което допринесе да се използува по-ефективно наличната техника и да се ускори темпът на подхранването.

П. ГЕОРГИЕВ

Вечер на кооператорката

По случай 12 години от изграждането на кооперативно стопанство във Владислав и в чест на юбилея на свободата, комисията за работа сред жените организира вечер на труженичката в селското стопанство. Спомените ни отнесоха към началните дни на кооператива, към първите плахи стъпки и съмнения и получените високи резултати не след дълго. За тези дни, за ентусиазиращия труд на жените-кооператорки говори и заместник-председателят на стопанството в Стражица Венко Лазаров, който топло приветствува участниците в тая приятна вечер.

На учредителките-кооператорки, работещи постоянно в стопанството, бяха раздадени подаръци.

Самодейци и пионери от селото изнесоха хубава литературно-музикална програма.

Зл. ПАШАЛАНОВА

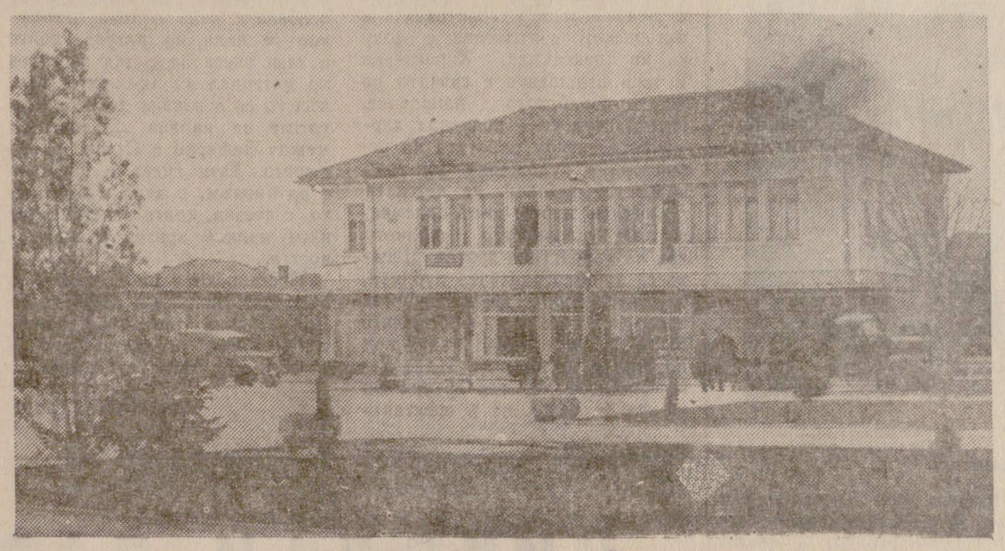

Сградата на Селкооп в с. Лесичери
Снимка: Н. ДИМИТРОВ

СТОЙНОСТТА НА ЕДНА МЪЖКА ДРУЖБА

★ 230 000 КИЛОМЕТРА БЕЗ ОСНОВЕН РЕМОНТ
★ ЕДНО ПЪТУВАНЕ ДО ПОЛША — ПРИМАМЛИВА ЦЕЛ

— Дайте ми за водачи на колата Димитър и Симеон и всички задачи ще бъдат изпълнени в срок.

С такава молба преди три години се обърна към директора на завода началникът на отдел „Снабдяване" в ЗГТ „Металургия" — Горна Оряховица. Един ден след това пред лекотоварната кола „Варшава"-пикап бяха застанали Димитър Илиев и Симеон Христов. Лицата им сияеха от радост.

— Монка, — обърна се шегувито към колегата си Митко — да си направим една снимка пред колата. След 100 000 км ще направим нова снимка за сравнение.

После се заредиха напрегнати дни и нощи. На километража цифрите непрекъснато се менняха. Двамата шофьори забравиха къде е ремонтната работилница. Техническите обслужвания извършваха през всяко свободно време, без от това да страда работата на отдела.

Студено януарско утро, по-скоро нощ — градският часовник удря два пъти. По площада в Горна Оряховица се разхожда младеж, облечен в шуба. От време навреме поглежда часовника си. Изминали са 12 минути, остават още три, последните три минути. Светлина на фарове осветява високия блок и миг след това до младежа с шубата спира кола.

— В график ли е? — пита шофьорът, отваряйки вратата.

— Една минута преди определения срок.

— Единият мигач, левият, ми направи засечка, следи го. Оправих го и, ако не беше това, щях да пристигна навреме, дори преди срока.

След краткия разговор младежът с шубата седна в колата и потеглиха.

— Такава е нашата работа. Единият слиза, другият заминава, а колата не почива. Сега се връщам от Своге, а Симеон заминава за Варна. След обед пък аз ще пътувам за Тутракан.

Митко с бодри стъпки отмина. Чакаше го почивка, а след това — отново път. Работата е все спешна, задачите трябва да се изпълняват в срок.

— Веднъж, беше през октомври, — разказва Монката — Митко не се върна в определените 15 минути за чакане. Не се върна и след половин час. Беше ми ясно — случило се е нещо. И както преди една година, реших да потегля с моя „ИЖ". След около час бях близо до Попово. Видях колата спряна извън платното. Митко беше облякъл работната престилка. Зарадва се като ме видя.

— Скъса се стойката на динамото. А и болтът отърва. Близо два часа си играя. Изтормозих се, че закъснявам.

— Запали една цигара, а аз ей сега ще се върна. Дай ми стойката и болта.

След по-малко от половин час Симеон се върнал. В близкото село заварил стойката, а стругарят на стопанството направил нов болт. Натоварили мотоциклета на колата и... и Горна Оряховица. Това се случва втори път — първият се бе скъсала шангата.

— Ако Симеон закъснее, търся го аз. Ще попитате с какво? Ами с неговия „ИЖ". Той е помощно средство при аварийни случаи.

Петгодишна дружба свързва двамата младежи-комунисти. Трите са на „Варшава" — ВТ 53—05. През 1967 г. на колата бе написано „Стохилядник", а през есента на 1968 г. надписът бе сменен с „Двестахилядник". На 231 346-ия километър най-сетне се наложи основен ремонт на колата. А за тези километри се полагаха три такива ремонта. Вместо 3240 лв. бяха изразходвани само 1080. Направена бе икономия 2160 лв., от горива и смазочни материали — 685 лв., от гуми — 743 лв., от дните, през които колата следваше да бъде в ремонт — 3540, или всичко — над 10 000 лева икономии. С тях заводът може да закупи три нови коли.

— Колата може да измине още три пъти по толкова! — с увереност подхвърля Митко.

— Като изминем 500 000 км ще идем с нея в завода-производител — допълня Монката.

Носители на „Паспорт на дружбата", на званията „Ударник" и „Най-добър в професията", Димитър Илиев и Симеон Христов са винаги на път. А снимките, които си направиха на 100 000-ия километър и след това на 200 000-ия, не показват да са се променили. Същите усмивки греят на лицата им, запечатана е радостта на хора, които знаят защо работят.

В чест на 25-годишнината на социалистическата революция те обещаха да не направят нито един престой — нито по тяхна вина, нито поради повреди на колата. Да не допуснат нито една авария или злополука.

— А през 1971 година сме в Полша — едновременно казват и двамата.

— Работниците от завода-производител ще мислят, че колата е нова — засмян добавя Монката, хваща скоростния лост и колата като бяла птица напуска портала на завода.

Щастлив път!

Тодор ИВАНЧЕВ

РАДВАЩА РАВНОСМЕТКА

На своето годишно събрание колективът на ТПК „Москва" — Сухиндол с истинско доволство изслуша доклада на управителния съвет за дейността на кооперацията през 1968 година. Производственият план е изпълнен по всички показатели. С 10 000 лв. е преизпълнен планът за готовите изделия и със 7000 лв. за услугите. Средната годишна изработка на един работник е увеличена с 235 лв., а себестойността на продукцията е снижена с 0.80 лева. Много добре започва колективът и юбилейната производствена година. Планът за общата промишлена продукция през януари е изпълнен 135 на сто.

Работещите в кооперацията 43 мъже и 132 жени са си дали дума по случай светлия юбилей да се нареждат на едно от първите места в окръга.

С голямо задоволство бе посрещнато решението на управителния съвет да бъде построена нова производствено-битова сграда. В нея ще се създадат добри условия и за производствениците, и за гражданите.

Н. ТИНЧЕВ

ВИКТОР ЕГОРОВ

Заговорът против „Еврика"

Повестта разказва за подвизите на съветския разузнавач Иля Светлов, предотвратил операцията на известния фашистки диверсант Ото Скорцени за ликвидиране на Сталин, Рузвелт и Чърчил по време на Техеранската конференция през 1943 г.

40

— Да не би нещо лошо да ти се е случило? — попита той, като помагаше на тежко дишащия Шулц да се настани в креслото.

Сядайки, Шулц все гледаше към отсрещното кресло с боязън. Там бяха се разположили две породисти кучета. Когато се отпусна, нещо зашумоля вдясно. Шулц погледна натам — бе клетка с папагал в нея; изплашената птица скачаше възбудено по пръчето в клетката.

— Е, Ханс, казвай как си, как живееш? — каза Канарис.

— Не ме бива вече със здравето. Едва се домъкнах дотук — пооправил дишането, отвърна Шулц.

— Нещо важно те е довело тук, а?

— Дойде време да уреждам кариерата на племенника. Завърши университета, отлично владее персийски език.

— За него ми се обади Вили Шнел. Помниш ли го този саможивец?

— Как да не го помня. Нали често идваше при нас в Мюнхен.

И старите приятели почнаха спомените за Мюнхен. Тези „стари бойци", както наричаха участниците в опита за преврат в Мюнхен, имаше какво да си спомнят.

Беше почнало да се здрачава, когато се откъснаха от спомените си.

— Трябва да си ходя, че Валтер ще се безпокои.

— Кажи му да ми се обади. Трябват ни сътрудници, знаещи персийски. Малко хора у нас знаят персийски език.

— Само че не го пращай веднага зад границата. . . — помоли Ханс Шулц.

— Добре, добре, стари егоисте. . . — Канарис весело потупа стареца по рамото. — Вили вече ми каза защо си избрал за кариера на племенника си военното разузнаване.

Всичко се нареждаше от хубаво по-хубаво. На другия ден Иля тръгна за абвера. В казьонното, приличащо на казарма, четириетажно здание по улица Тирпицуфер, където бе разположено военното разузнаване, посрещнаха

41

Иля любезно, помолиха го да почака и след десет минути го заведоха при адмирала.

В малкия кабинет на Канарис по стените висеха портрети на неговите предшественици — бивши началници на немското военно разузнаване и голяма карта на света. Зад прозореца през гъстия листак на кестените проблясваше Ландерският канал.

Адмиралът посрещна Иля като стар познат. Но това демонстрирано любезничене мобилизира вътрешно Иля. Той знаеше, че Канарис е стар и опитен разузнавач, започнал кариерата си още през Първата световна война в Съединените щати, където под ръководството на фон Папен е организирал диверсионни акции. Бе ходил в Испания, бил е арестуван, но, като удушил влезлия в килията му свещеник, избягал, преоблечен в расото му от затвора. После служил в немския военно-морски флот. Върнал се отново в разузнаването през 1935 година.

— Как е със здравето чичо Ви? — осведоми се най-напред Канарис. — Не ми харесва видът му.

— Сега започна да се чувствува по-добре.

Канарис разпитваше Иля за ученето в университета, осведоми се до колко знае персийски. Предупреди го, че най-напред ще трябва да мине специални курсове и чак след това ще получи чин и назначение.

— Казват, често ходите у фон Мик. Аз го познавам малко от Испания. Нещастен човек, този удар го пообърка. Впрочем, кога Ви е сватбата с Елза?

— Мисля, в най-скоро време — отговори Иля малко учуден: значи Канарис е сварил да събере за него твърде подробни сведения.

— Продължава ли да идва у фон Мик Рихард Шемел? Успя ли да получи ръката и капитала на Емилия Шнел?

— Изглежда е близо до успеха — отговори Иля.

— Е, а старият Паул Вермерен все продължава ли да философствува за възпитанието на младежта?

— Той обича да поговори на тази тема.

Канарис вдигна слушалката и извика майор Венцел.

42

Влезе нисък и пълен офицер с папка в ръка.

— Майор Венцел, запознайте се — хер Валтер Шулц, специалист по източни езици.

Иля стана от креслото, майорът му стисна ръка.

— Хер Шулц владее персийски език — продължи Канарис — струва ми се, че ще е подходящ за групата в Средния Изток; естествено, след като завърши курсовете. Поговорете с него и уредете формалностите.

Венцел се приближи към бюрото, развързвайки едновременно и папката.

— После ще ми ги докладвате. Заемете се с хер Шулц — каза адмиралът.

Венцел шумно затвори папката и като покани с поглед Иля, се запъти към вратата.

Иля стана, поклони се на Канарис и излезе след Венцел.

Вечерта на същия ден в дома на фон Мик се състоя семеен съвет, на който присъствуваха фон Мик, фрау фон Мик, Елза и Иля. Обсъждаха въпроса за сватбата. Като разбра, че на Иля му предстои да се учи в курсовете, фон Мик, без да гледа към Елза, каза:

— Придобиването на нови знания изисква време и прилежност. Докато не свършат курсовете, за сватба не може и дума да става.

Старецът не беше искрен. Не това бе причината. Финансовото му положение бе тежко и фон Мик бе решил да се спаси чрез по-изгоден брак на дъщеря си.

Елза скочи, искаше да каже нещо, но от очите й блик наха сълзи, и тя, като махна с ръка, изтича от стаята. Майка й излезе след нея. Бащата се намуси. Иля седеше, без да знае какво да каже. Тежко му бе. Искаше да отиде и успокои Елза.

Да възрази на фон Мик сега знаеше, че е безполезно — невъзможно бе да се разубеди старият дипломат. Пък и струва ли си? Може би тъй е и по-добре? Иля вдигна глава и каза:

— Възможно е и да сте прав. Позволете ми да обмисля всичко и да поговоря с Елза.

ЖАЛОНИ НА ИЗМИНАТИЯ ПЪТ

(Продължение от 1 стр.)

. . . Все по-тежки ставали годините. Кажи-речи всички били в ръцете на неколцина богаташи, които не се спирали пред нищо в стремежа си да умножават капиталите си. Проклинали балканджиите петте камио на на Михаил Стоянов и сие, проумявали хитрите машинации на братя Ножарови и братя Ни кови, но не можели да променят нещата.

. . . 1943. За първи път се осъществила връзка с партизани от Еленската чета. . . Било при вечер. Тъмнината постепенно обгръщала всичко. Махаличката Долни Танчовци се готвела за сън, когато бай Петко Стайков дочул тихо почукване. Отворил. Йордан Николов водел двама души, в единия от които бай Петко познал Христо Станев, а по-късно научил, че другият бил Марко Марков — и двамата партизани. Те преношували, а на другия ден домакинът ги свър зал с учителя във Велковци Иван Караиванов. . . Бай Петко още няколко пъти посрещал такива гости.

. . . 1944, август. Войникът Петко Георгиев от Дрента бил в отпуск, но вместо към казар мата поел по тесните планински пътеки. Бързо намерил Еленската чета. Освен един партизанин, община Буйновци е дала и двама политзатворници — Христо Консулов от махала Багалевци и Минчо Тодоров от Драгановци.

. . . 1944, 28 август. До къщата на Петко Стайков едва до шъл партизанинът Тодор Русинов. Бай Петко го прибрал — ранен, изнемощял — лекувал го и крил от лоши очи до оня ден, който ние сега наричаме граница на две епохи — 9 септември 1944 година.

— — — —

Свободата! За балканджиите от Буйновци и махалите наоколо сега тя има конкретни измерения. Където и да се обърнеш, ще се срещнеш с новото, което от година на година навлиза все повече и в този изостанал в миналото край.

С какво да започна? В Буйновци и Мийковци, в Дрента и Тодювци — навсякъде издигат снаги новите сгради на читалища, училища, бани, фурни. Осе зателна е промяната.

. . . Разговарях с председателя на Общинския народен съвет в Буйновци Йордан Ников. Исках да науча какво са получили балканджиите от този край през тези двадесет и пет години на възход.

— Да започнем от Буйновци — каза той. — Още през 1946 година започна строежът на здравен дом. С доброволен труд. Дълго продължи строежът, но най-после всичко бе завършено. На тридесетина крачки е и новата сграда на горското стопан ство. През последните години за вършихме търговска сграда с обширен ресторант, баня, фурна. Направени са 850 кв. м тро тоари, асфалтирана е главната улица. И в Мийковци се чувствува промяната. Там има ново пълномощничество със смесен магазин, обширно училище, асфалтирани са 2300 кв. м, с базалтови плочки са застлани 200 кв. м тротоари. А в Дрента е едно от най-големите читалища в района. На ново, хубаво пълномощничество се радват млади и стари. Идете в Тодювци. Там ще видите чудесната търговска сграда. . . Сега само понякога си спомняме времето, когато на къща се падаше по една кобилица вода на денонощие. В пълномощничествата кажи-речи на всеки 50 метра шурти бистра балканска вода. Продължаваме водоснабдяването и в по-малките махалички. . . Но новото не са само сградите и водоснабдяването. Забравиха нашите балканджии ония години, когато само даскалът, попът и кметът получаваха вестници — с катър ги носеха — и в махалите нямаше нито един радиоапарат. Сега във всяко пълномощничество е раз крита пощенска станция, радиоапаратите са стотици, телевизорите — 88, а вестници и списания получават близо 2000 човека. Пишете го това, не го забравяйте. . .

Разговорът ни продължи дълго, изпъстрен с много цифри, факти. Не искам да цитирам всичко, защото обикновено цифрите са скучни, но за балканджиите една е истината—миналото е прогонено.

— — — —

За ДЗС — Буйновци бях слушал неведнъж. И хубаво, и лошо. Влязох при директора на стопанството Иван Генов, предварително убеден че след такава тежка година да говорим за успехи ще бъде най-малко нетактично от моя страна. Затова започнах отдалече. Поговорихме за основаването на стопанството, за миналите години, но много скоро събеседникът ми сам премина на шеметната тема — производствената 1968 година. Оказа се, че тази година, която излъга надеждите

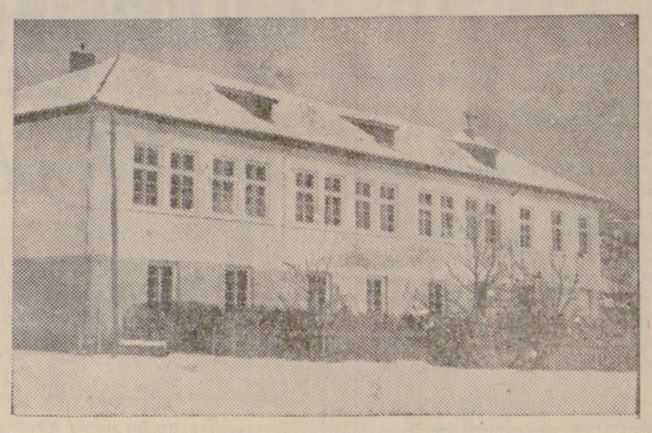

Училището в Мийковци

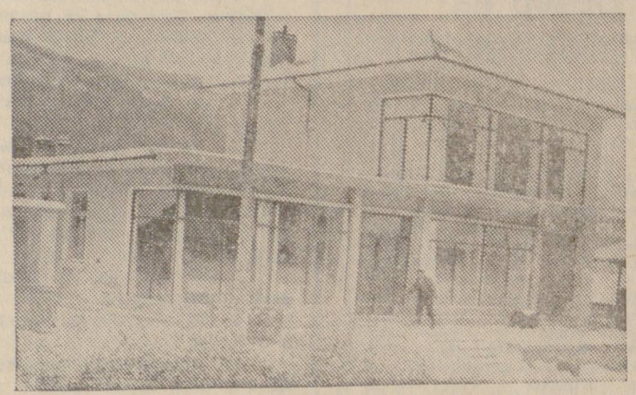

Търговската сграда в Тодювци

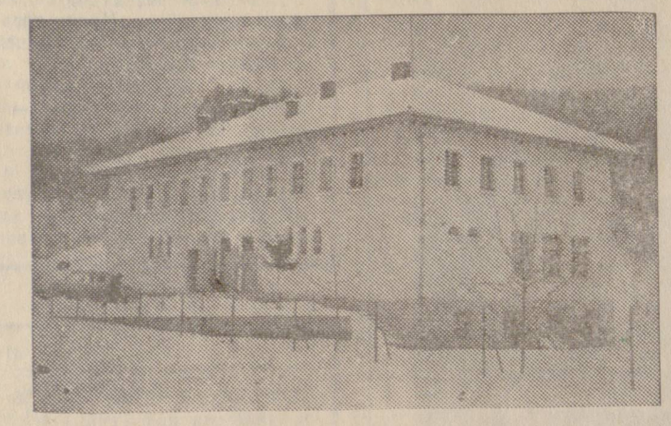

Читалището в Дрента

на много стопанства и им донесе само щети, за ДЗС — Буйновци не била съвсем лоша. Животновъдството, основният отрасъл в стопанството, донесло за 1968 година близо 100 000 лева печалба и въпреки сериозните загуби в полевъдството, вместо със запланuваната загуба от 14 000 лева, ДЗС — Буйновци приключило миналата производствена година с около 60 000 лева печалба.

Много бяха цифрите и сравненията, които научих в този разговор. През първите години след основаването на стопанство то средният млеконадой от крава е бил 280 л, а сега, при наличието на модерна зоотехника — 2508 литра. Започнали без никаква механизация, сега във всички кравеферми е въведено механизирано почистване и механизирано доене. През 1963 г. в стопанството са отглеждани 2300 овце, а през 1968 г. техният брой е вече 6000. . .

Условията, при които работят буйновските труженици, не са от най-добрите, но усърдието и упоритостта им преодоляват несгодите. Сред тези, които осъм ват и замръкват във фермите, са Йордан Мих. Костадинов и Мария Дим. Калчева, които вече 4 години работят в кравефермата в Буйновци, Мария Г. Глухарова и Величка Ст. Русева, телчарки от 9 години, овчарите Димитър Маринов от Дуковци, Кръстю Стоянов от Дрен та, Михаил Бораджиев и Иван Цанев от Мийковци и още мно го други упорити и трудолюбиви балканджии. А полевъдната бригада в Лазарци с бригадир Иван М. Рашев 3—4 години не отстъпва първото място другиму.

. . . В бележника си съм записал още имена. Имена на хора, които не отстъпиха и по време на най-трудното, пребори ха се дори и със себе си.

— — — —

Началото се губи някъде далече назад. Началото на пътя, по който сега вървят коравите балканджии от община Буйновци, началото е осветено от ярките лъчи на Деветосептемврий ската победа, пътят му е траси ран към заветната цел — комунизма.

Ангел ВЕЛИКОВ

Приятел и съратник на Ленин

(Продължение от 2 стр.)

Крупская изпълнила с чест задълженията на „наследница" на Ленин.

След арестуването на Влади мир Илич заедно с голяма група дейци от Петербургския „Съюз за борба" (през нощта срещу 9 декември 1895 година) именно на нея било възложено да поддържа нелегална връзка с Ленин. За тази цел се използували книги, в които Владимир Илич пишел с мляко между редовете писма, позиви и дори цели брошури. Надежда Константиновна организирала доста вянето в предварителния арест на книги и информации за положението в „Съюза за борба", за настроенията на работниците в предприятията.

Дружбата, родена на основата на общите цели, прераснала в дълбоко чувство. В нелегална та кореспонденция голямо място заемали и личните отношения на младите хора.

През лятото на 1896 година Надежда Константиновна заминала за Полтава на съвещание по въпроса за подготовката на конгреса на социалдемократическите организации, а на 12 август, след завръщането си в Петербург, била арестувана за едно с други другари от „Съюза за борба" заради участие в общата стачка на петербургски те текстилни работници.

Следствието по делото срещу Крупская продължило няколко месеца. Прокурорът отначало не обърнал внимание на скромната девойка, такива по онова време арестували много. Но в хода на следствието той се натъкнал на нови факти от нелегалната работа на Крупская.

На 12 март 1897 година след седеммесечен затвор Крупская била освободена от затвора и оставена под надзора на полицията. Осъдена била на заточение в Уфимска губерния. Но след съвместни настоявания, като годеница на Ленин, тя получила разрешение да изкара заточението си заедно с него в село Шушенское.

През юли 1898 година те се оженили. Бракът им бил скрепен с венчални пръстени, изработени от политическите заточеници.

„Оттогава — си спомня покъсно Надежда Константиновна — животът ми бе свързан с неговия, помагах му в работата, както и с каквото можех."

Изабелла МИШАКОВА
Агенция „НОВОСТИ"

ТЕАТЪР

„ПЕТЛЕТО"

През последните десет години името на Никола Русев не слиза от театралния афиш. Той успя да се наложи като един от ведущите ни млади драматурзи. Добър познавач на законите на сцената, той умее да изгражда творбите си така, че да даде на режисьора и актьорите богато поле за творчество.

Тематичното търсене и жанровото разнообразие, умението му да насища сцената със събития, а диалога с напрежение, да улавя типичните черти на изграждените образи, да намира романтичното в обикновеното — ето една част от основните отличителни белези на неговата драматургия.

Получил популярност в драмата, работил в комедията, Никола Русев за втори път потапя перото си в детската драматургия. След „Лют звяр", пиеса донесла успех на автора, той създаде и пиесата-приказка „Петлето" — поставена от Драматичния театър „Константин Кисимов".

Спектакълът е дело на актьора Константин Димчев, който по казва качества на режисьор със специфично светоусещане.

Интересна е работата на художничката-дебютантка Катя Караджова, възпитаничка на ВПИ „Братя Кирил и Методий". Нейното сценографско решение, изчистено и стилизирано, е доближено до естествения начин на възприятие у децата, като допълва приказния характер на спектакъла. Декоративната условност, съчетана с гротеската в режисьорската трактовка и актьорското изпълнение, е сполука на спектакъла. Характерно в това отношение е сценята на жандармерийското нападение. Именно тук се е получила хармонията между работата на режисьора и художника. Не трябва да се забравя, че детската психика е много по-възприемчива към условността, отколкото тая на възрастния зрител. Децата са най-благодатната публика, те са способни да възприемат като естествени и най-смелите решения, стига те да бъдат подплатени с истина, да бъдат намерени добре. В тая връзка мо же да се каже, че в спектакъла не всичко е направено, не са използувани всички възможности.

Хубави думи могат да се кажат за Виолета Славова в роля та на Зафирко. Това е образът, който търпи развитие, чрез кой то се прокарва авторовият замисъл. Славова добре е разбрала това и е намерила белези, които многопланово разкриват нейния герой. За съжаление, авторовият материал не й предлага много. Добре изграден е Тикварят. В интерпретацията на Борислав Манчев малкият зрител се наслаждава на комедийного детайлиране на актьора.

Съзвучност в изпълнението се е получило в групата на полицаите, със склонността им да приемат ласкателството за почит, алчността и себеизтъкването в неговата най-първична форма. Актьорите Христо Серафимов, Георги Стоянов, Борислав Маринов и Любен Кирчев са успели да ги индивидуализират, да ги допълнят с нови специфични черти, характерни само за отделния образ, с което създават една богата гама, пластично оформена и завършена като цялост.

Трябва да се отбележи, че по вечето актьорски сполуки са при изграждането на комедийните образи. На положителните, на тия, на които трябва да падне тежестта на спектакъла, в много случаи липсва пълнеж, за да се достигне до онази романтична приказност, която да възбуди емоционалните възприятия на малкия зрител. Неминуемо основната вина в това отношение се пада на автора, който в тази пиеса не е дал достатъчно материал на актьорите. Там, където се е изявил добре, резултатите са налице — диалогът между Зафирко и Станил за бъдещето. Тази сцена е наситена с оптимизъм, с вяра в бъдещето, с поезия, която наистина пренася малкия зрител в приказността.

Постановката на „Петлето" е още една сполука в работата на Драматичния театър „Константин Кисимов" и една награда за малките граждани от окръга.

Васко ЖЕКОВ

НИКОЛАИ ПАВЛОВИЧ

75 години от смъртта на видния художник-възрожденец

Николай Павлович е роден през 1835 година в Свищов. Той е учил дълги години живопис във Виена и Мюнхен, ходил е в Одеса, където се вдъхновил от делото на руските художници-предвижници. Започнал да работи в България към 1860 г.

Той е един от първите реалисти в нашето изкуство — рядом със Станислав Доспевски — който променя дотогавашната иконопис в гражданска. Павлович е майстор-портретист, но голямата му историческа и народна цена е в неговата първа по рода си патриотична живопис, с която се явява същински художник-просветител и народен будител, по подобие на руските предвижници. С голяма вещина изучил литографското изкуство и сам е приготвял и разпространявал историческите си картини. Той е единственият художник-общественик през епохата на Възраждането, чието изкуство е достигало до широките народни маси и е мобилизирало националното съзнание, борческите тежнения за свобода.

Сюжетите на картините му обхващат важни исторически моменти: Аспарух минава Дунава. Цар Крум приема главата на разбития византийски император Никифор, нахлул в България, за да я пороби, пленяването от Иван Асен II на епирския владетел Тодор Комнин, вероломно нарушил мирния договор с българите, цял цикъл картини за Райна княгиня и много други.

Павлович е майстор на многолюдната композиция. Литографите му скъсват с дотогавашния линеен щрихов стил на иконописните щампи. Той разбира, че, за да действува убедително на народното въображение, трябва да си служи с реалистични средства. Най-сетне техниката на неговите рисунки върху камък за отпечатване е така съвършена, че и до днес не е достигната от нашите графици.

Голямата цена на неговите картини трябва да се търси в тяхното обществено въздействие. Те са били в пълния смисъл на думата народни картини, които са въодушевлявали българина да се бори за национална независимост. Някои символични картини на Павлович — като Разделянето на България от Берлинския договор, Съединението и [illegible] *да се броят като първи наши плакатни картини, предшественици на днешната обществено-политическа нагледна агитация.*

През 1857 година Николай Павлович е издал брошура, в която са изложени неговите възгледи за създаване на българско рисувално училище. Бил е член на Свищовския революционен комитет и по поръка на Букурещкия комитет основава революционни ядра в София и други места, за което е бил преследван от турските власти.

След Освобождението Николай Павлович станал преподавател по рисуване в София. В нашата културна съкровищница от него са запазени ценни сбирки — етюди, литографии, портрети и фигурални композиции. Неговото име днес носи Художествената академия, което е признание на Партията и правителството към светлото му дело.

Аспарух минава Дунава

Съобщение

на Окръжно управление на МВР — гр. Велико Търново

На 29. I. 1969 година в с. Велчево, Великотърновски окръг, беше извършено убийство на РАДА ИВАНОВА МАРКОВА.

Установи се, че извършител на убийството е лицето АЛИ ХАЛИЛОВ ИСМАИЛОВ, роден на 25. II. 1937 година в с. Божица, Търговищки окръг, многократно осъждан за криминални престъпления.

Лицето е задържано в Окръжно управление на МВР и против Исмаилов е образувано предварително следствие.

СПОРТ ★ СПОРТ ★ СПОРТ

ГОТОВИ ЛИ СА ТЕРЕНИТЕ ЗА ФУТБОЛНИЯ СТАРТ

Удобни съблекални за гостуващия отбор ★ Ефективно очертаване на игрищата ★ Строги санкции за нарушителите ★ Предстоят проверки от Окръжната секция по футбол

Наближава денят на футболния старт в окръжните групи. Основният „ешелон" ще тръгне в пролетния кръг на окръжния шампионат на 9 март. Естествено всеки отбор потяга редици, приема свой тренировъчен план, своя програма-минимум за крайния изход в напрегнатите битки. Но освен спортно-техническата страна, окръжният шампионат предявява и редица сериозни изисквания към организаторите на състезанията.

Какви са те? Готови ли сме за старта във футболната пролет?

Неведнаж секцията по футбол при Окръжния съвет на БСФС в своите решения е обръщала внимание на секциите при физкултурните дружества за състоянието на терените. И всяка година изискванията растат. На много места наред с условията за правилен развой на самото състезание са създадени удобства и за зрителите със стъкмяване на подходящи трибуни, за футболистите от гостуващия отбор и съдиите с обзавеждане на съответни помещения-съблекални и пр.

Но данните от есента показват, че все още е голям броят на футболните секции в селата, които не изпълниха задълженията си. Така в Самоводене съблекалнята бе изградена едва до. . . основите. В Драгановно пък наистина съвсем криво разбират гостоприемството — има си една стаичка, но там се съблича само отборът-домакин!?

Нищо не предприемат и секциите в селата Вардим, Върбовка и много други. В село Леденик пък постройка за съблекалня има, но няма кой да я обзаведе и да я направи година за използуване. . .

В края на януари със специално писмо Окръжната секция по футбол отново заостри вниманието на председателите на физкултурните дружества и колективи, чиито отбори се състезават в окръжните групи, за осигуряване нормални условия за организиране на футболните срещи.

В селата, където още не са изградени стадиони, или пък липсва леко атлетическа писта, съществуващият футболен терен трябва да се отдели по подходящ начин от зрителите. Абсолютно се забранява навлизането на зрители по време на срещата и през почивката на разстояние помалко от 2 метра от страничните линии на игрището.

Отборите-домакини се задължават най-точно да спазват изискванията на наредбата и да осигуряват медицинско лице (лекар, фелдшер, медицинска сестра) по време на състезанието за оказване на първа помощ на нуждаещите се.

Санкциите са наистина тежки — на футболните съдии е наредено да не започват срещите, щом не са спазени изискванията на наредбата, и да присъждат служебна загуба на отбора-домакин с 0:3.

В навечерието на първенството, след 3 март т. г., Окръжната секция ще изпрати свои представители в селищата на окръга, за да проверят готовността им за пролетния старт на футболния шампионат.

Наистина време за губене няма. При желание и добра организация, използуване силите на местната общественост физкултурните дружества могат да преодолеят изоставането и в кратък срок да дооформят спортната база на своя футболен отбор.

Състезания по туристическо ориентиране ...

В неделя край х. „Грамадлива" се състояха окръжни зимни състезания по туристическо ориентиране. Участвуваха 50 състезатели от Велико Търново, Горна Оряховица, Килифарево и Кесарево.

Сред жените първото място заеха представителките на Килифарево, а на второ и трето място се класираха отбори на Велико Търново.

При мъжете отново първи бе отборът на Килифарево. Второ място заеха състезателите на ДЗЗ, а трето — отборът на Горна Оряховица

Димитър ГЕРОВ

... и по стрелба

В неделя на огневата линия на гарнизонното стрелбище във Велико Търново застанаха 82 младежи и девойки от ВПИ „Братя Кирил и Методий", Икономически техникум, Езикова гимназия и Строителен техникум. В чест на окръжната конференция на ДКМС се проведе състезание по стрелба (упражнение 3+10) за мъже, жени, юноши и девойки.

При мъжете първите три места заеха студентите Кирил Илиев, Венцислав Върбанов и Радослав Мишев. Резултатите им отговаряха на изискванията за III разред.

Студентките Радка Недева, Мария Вълчева и Мария Димитрова спечелиха първите три места в състезанията на жените.

Оспорвано премина борбата при юношите. На първо място се класира Тодор Тодоров (Строителен техникум), следван от Емил Пенчев и Димитър Бонев (и двамата от Езикова гимназия).

Сред девойките първите три места завоюваха Мария Балджиева, Цветанка Георгиева и Бонка Нечева (и трите от Икономически техникум).

На първенците бяха връчени награди.

— — — —

Състезания по стрелба, посветени на окръжната конференция на ДКМС, се състояха и в Горна Оряховица, Лясковец, Полски Тръмбеш, Михалци.

Симеон СОТИРОВ

СПОРТНИ ВЕСТИ

СВИЩОВ — Преди няколко дни в салона на ВФСИ се състоя окръжното лично първенство за мъже и жени по тенис на маса. Участвуваха представители на Велико Търново, Горна Оряховица, Свищов, Полски Тръмбеш, Полски Сеновец, Овча могила, Бяла черква и Морава, кандидати за сборния окръжен отбор.

Сред жените на първите три места се класираха Цанка Качаунова (Велико Търново), Гергина Тодорова (Свищов) и Ценка Данаилова (Овча могила).

Финалните срещи при мъжете преминаха изключително оспорвано. Крайното класиране доби следния вид: 1) Станислав Станчев, 2) Никола Ангелов, 3) Красимир Кръстев (и тримата от Свищов).

Михаил КАЧАУНОВ

Тук се състоя и градско отборно първенство по тенис на маса за юноши и девойки. При девойките първото място спечелиха представителките на Техникума по индустриал на химия, а в индивидуалния шампионат се наложи Соня Методиева от гимназията.

Първото място сред юношите завоюваха състезателите на Техникума по индустриална химия. Индивидуа лен първенец стана Ал. Романов от Техникума по индустриална химия.

Ст. РОМАНОВ

КАРАИСЕН — Местното дружество „Левски" организира турнир по тенис на маса, в който участвуваха представители на селата Караисен, Батак и Сломер.

В крайното класиране на първите три места се наредиха Пенко Раянов (Караисен), Георги Кулев (Сломер) и Здравко Найденов (Караисен).

Отборно първото място завоюваха домакините.

Атанас ЦАЧЕВ

Държавна печатница „Димитър Найденов" — гр. Велико Търново

ПРОДАВА
товарна кола ГАЗ—53А — 4 т.

в. „БОРБА"
Стр. 4, бр. 24, 25. II. 1969 г.
Индекс 21234